

To všechno odnes čas

Waldemar Matuška

1. Když jsem byl chlapec malý, tak se mě vždycky ptali,
zdali bych chtěl pásat stáda krav,
pročpak se mě ptali, když nakonec mě dali
na loď starou a řekli mi: plav!

R: To všechno vodnes' čas, to všechno vodnes' čas
a hlavu za to dám, že nevrátí se nikdy k nám to,
co všechno vodnes' čas.

2. Na vezdejší pouti bylo jest mi plouti
tam, kde v moře vtéká řeky proud,
jel jsem proti proudu, když zřel jsem rodnou hroudu,
pohnutím jsem nemoh' z ní se hnout.

R: To všechno vodnes' čas...

3. Za nejbližším rohem dal jsem lodi "sbohem",
krásnou holku z ranče jsem si vzal,
a tak při té shodě já dočkal jsem se koně,
všichni tři tu šťastně žijem dál.

R: To všechno vodnes' čas...